

Deň 0 (20.07.2007)

Plánovaný odchod z Košíc bol určený na 15:00, s tým, že už mali byť naložené bicykle, veci. Klasika, nakoniec odchádzame okolo 18:00, pretože sme ešte nakupovali drobnosti na bicykle (a išli po zabudnuté drobnosti do Klátova, či po Reu do práce, ktorá sa na poslednú chvíľku rozhodla, že ide s nami do Komárna, aby potom išla s rodičmi do Tatier - Podbanského). Hlavným zdržaním je náš nový nosič na bicykle, ktorý sme pred firmou po prvý krát montovali práve teraz. Cestou sme sa zastavili na Kolibe, hore na Soroške. Cestou pár krát stojíme, kvôli kontrole nosiča. O 22:30 prichádzame do Komárna, kde po odložení bicyklov si ideme ľahnúť s odvážnym plánom – vstať na 7:00, aby sme mohli o 09:00 vyraziť. Samozrejme, dopadlo to úplne inak.

Deň 1 (21.07.2007)

trasa : Komárom - Kisbér – Bakonyszombathely – Ácsteszér – Súr – Szápár - Csószpuszta

distance 81.26 km, time 05:09:21, average speed 15.7 km/hod, maximum speed 42.8 km/hod

Raňajkujeme (mňam hamandeggs), prezliekame sa a balíme brašne (pričom prilby máme na hlave ako prvé). Rea s ocom nám dofukujú kolesá (cítíme sa ako v depe formuly F1). Trvá nám to tak dlho, že si z nás robia srandu, že nás tam odvezú autom ;) Nakoniec vyrážame o 12:00 a to tak, že nás Rea odprevádza na hrádznu cestu – to aby sme nezablúdili ešte na Slovensku. Cestou ešte vyberáme peniaze z bankomatu. Teplota vzduchu sa pohybuje okolo 36C. Prekračujeme hranice o 12:25 a hneď meníme forinty. „Zablúdili“ sme hneď za hranicami, pretože som PDA nastavil tak, aby nás navigovalo aj cez nespevnené cesty ;) Opravil som nastavenia a museli sme sa vrátiť cca 3km. Nič hrozné. Dohodli sme sa, že každých 10km zastaneme na 5 min a oddýchneme si.

22.2 km druhá pauza, zatiaľ je všetko v poriadku. Dušanov stan začína byť ťažký ;)

32.2 km stan je naozaj ťažký, skúsil som ☺

42.2 km 1hod pauza v meste Bakonyszombathely, kde obedujeme Cordon Bleu + šaláty (vitamínový, miešaný) + výborné chladné pivko. Vymieňame vodu vo fľašiach a pokračujeme v ceste smerom na Ácsteszér.

52 km veľmi dobre sa nám ťahá a tak zastavujeme tak na 2 minúty.

58km ejha, Maďarsko má aj kopce no ťaháme ďalej a netušíme, čo nás ešte čaká. Zastavili sme v dedine Ácsteszér, kde opäť vymieňame vodu.

65km krátky olovrant pri ovčej farme.

69km prišlo čo sme nečakali, 10% stúpanie na 3och kilometroch s pokračovaním 8% na ďalších 2och kilometroch. Vydržal som ťahať cca 1km, potom som to zabalil. Valér a ja sme vytiahli celý kopec. Dušan a Broňa tlačia. Pomaly sa začína zmrákať, čo nie je veľmi dobré, máme sklz, nakoľko sme neskoro vyrazili. Vyzerá to, že budeme kempovať niekde voľne pri ceste. Ešte nevieme kde, les je dosť hustý a krovinatý.

75km konečne sme hore !!! oddychujeme v dedine, puste Csószpuszta. Valér odbehol dopredu pozrieť, akým spôsobom pokračuje cesta a či sa niekde nenachádza miesto vhodné na rozloženie tábora.

77km je už takmer tma. V silnom šere, pri miestnom cintoríne vidíme sedieť partiu miestnych chlapov, snáď nie nemŕtvych a prosíme ich o vodu. Naše takmer jediné maďarské slovíčko VÍZ nezaberá, skúsime nemčinu a angličtinu. Nič. Až na 3tie ukázanie fľašiek došlo k zvratu a chlapík ma volá na cintorín po vodu. Ideme radšej s Valérom dvaja. Zo studne, ktorá je na

cintoríne, nám absolútne bez zaváhania načapujú vodu a pozdravia sa nám. Tak reku „kesenem“ a ideme radšej ďalej.

81km (najbližšia obec – Várpalota) Za tmy staviame dva stany, predtým nikdy nepostavené – premiéra ;) Za cca 1 hod stany bez najmenších problémov stoja (divné). Duška a mňa chytil dosť silný hlad a Broňa nám dáva výborné niečo (niečo dobré, bezlepkové ;)) S Valérom sa pokúšame narvať do malého dvojmiestneho stanu, o ktorom som presvedčený, že je veľkostne určený buď pre existujúce alebo budúce páry. Určite nie pre dvoch chlapov. Podarilo sa nám narvať dnu ležíme dole hlavou a každý z nás má cca 1 m³ miesta, takže si navzájom fučíme do očí (ať nám roste obočí – pozor, len prirovnanie ;)) V noci sa snažím vyplašiť nejaké zviera a to tak, že Valér skoro dostal mozgovú príhodu od toho, ako sa zľakol. V noci som sa spotil tak, že som sa proste prilepil k spaciemu vaku. Doslova.

Deň 2 (21.07.2007)

trasa : Csószpuszta - Várpalota – Pétfürdo – Berhida – Vilonya – Balatonfüzfő - Balatonkenese

distance 46.33 km, time 02:37:30, average speed 14.3 km/hod, maximum speed 45.1 km/hod

Žiadne raňajky, okrem Duškovej kávy, ktorú varil na plynovom variči uprostred zožatého suchého poľa. Balíme stany a brašne pričom nás hodne obžierajú muchy. O 9:30 vyrážame.

11km - 10:20 hod prichádzame do mesta Várpalota, kde po hladných dvojiciach nakupujeme v Hypertescu. Ani som nevedel, ako dobre chutia Tesco výrobky ;) V Tescu je klíma, tak reálne uvažujem, či tam neostanem na brigádu. Vonkajšia teplota je totiž okolo 36°C. Kúpil som podrobnú mapu Balatónu a Valéra som poprosil, nech mi nastaví na cyklocomputery hodinky. Nastavil mi ich tak, že od tohto momentu mi tachometer neukazuje km/hod ale M/hod ;)

17.55 km - 12:16 hod Pétfürdo, AGIP čerpacia stanica. V snahe prestaviť tachometer som vymazal všetky denné údaje. M/hod ostávajú ;) Sme veľmi vyčerpaný, lebo je veľmi horúco a fúka veľmi silný vietor. Valér sa zavrel na jedinom (spoločnom) záchode na tak dlho, že sa Duško (vo fronte ako druhý) rozhodol ho ísť trošička posúriť. Posúril ho tak, že Valérovi zastavil výkon záchodovej operácie v sede na ďalších 10 minút. Konečne ho vystriedal Dušan, po ktorom som konečne mal prísť na rad ja. Predavač mi pred nosom zamkol dvere. Zvažoval som, že si zasadnem pred dvere, no našťastie nutkanie záchodovej operácie nebolo tak silné, žeby som tento plán uskutočnil. O 5 minút bolo opäť odomknuté tak som vošiel si doplniť vodu. Na otázku „kde je prosím voda“ som dostal ukazovákom pravej ruky odpoveď skrývajúcej v sebe chladiaci automat na minerálky. Kupujem teda jednu chladenú minerálnu vodu (ktorá neskôr v teple stratila teplotu za cca 2 minúty) a idem za svojím cieľom, ktorý už chalani dosiahli.

25.82 km – 13:41 hod stojíme pri prvom strome, ktorý mal aspoň nejaký tieň. Vietor je tak silný, že musíme ťahať aj smerom z kopca, aby sme boli vôbec schopný sa pohnúť. Smola na ceste sa topí, pričom sa nám lepia kolesá.

29.56 km – 14:20 hod stojíme v dedine Vilonya, kde reálne zastal čas v rokoch 70tych. Valér opäť pospáva, čo mu nesmierne závidím. Ja osobne neriskujem kávu, boh vie, čo by to narobilo ;) Broňa to riskla. Podarilo sa, nebol prúser. Valér sa prebúdza a dáva si zmrzlinu s Nestle čajom. Všetci čakáme, čo to s ním urobí.

32.38 km Királyszentistván, na jedinej ceste, ktorú máme, práve prebieha miestna súťaž v Rally. Jediná možnosť je vrátiť sa a obchádzať preteky cez dedinu Litér, čo by v praxi znamenalo obchádzku 25 km dlhú. Ukazuje sa, že máme naozaj viacej šťastia ako rozumu,

pretože auto, ktoré sme práve videli, je to posledné. Organizátori odtiahli pásku a cesta bola prechodná. Nakoniec, keby nie, pozreli by sme preteky.

46.33km 16:51 hod vchádzame do mestečka Balatonfüzfő a po dlhšom hľadaní akéhokoľvek kempu na pobreží sa dostávame na Balatónsku cyklomagistrálu (cyklotrasa okolo celého Balatónu – Balatoni körút) a pokračujeme smerom na juh po severovýchodnom pobreží (stretávame mladú maďarskú dvojicu na bicykli, ktorá taktiež hľadá akýkoľvek kemping. Bohužiaľ, vedomosťami sme na tom rovnako) až sa nakoniec dostávame do mesta Balatonkenese, kde sa ubytovávame v Honvéd kemping na Kikoto utca 138. Ako všade inde v celom Maďarsku, každý hovorí nemecky. Po angličtine ani stopy. Kemping typicky z čias socializmu, 2 záchody na celý kemp, no aspoň sprchy sú čisté a v poriadku. Z proklamovanej reštaurácie sa nakoniec vykl'ul bufet s predmrazenou pizzou, hamburgermi a pivom. Neskôr sme zistili, že aj s internetom. Czaba Czambor (čítaj „čaba čámbor“) bol bufet máster a defacto všetko máster – od zmeny peňazí až po prístup k internetu. Od samej radosti z nájdeného kempingu, postavených stanov, únave po celom dni sa osprchovaný a umytý dohadujeme na tom, žeby to chcelo večeru. No, večeru. V rámci možností tohto kempingu, nakoľko okolie ešte nepoznáme. Tak načo sa zbytočne stratiť, že. Menu podniku tvorilo gofry, pizza, hamburger a hotdog. Vyhrala samozrejme pizza. Echt czipos, síce mrazená z Tesca (zrejme) , ale czipos. Potom nastal zlom, tmavé a svetlé maďarské pivo. Jedno k druhému + únava = lastovičky + stolný futbal, pri ktorom sme sa nepopísateľným spôsobom rehotali hádam na celý kemping. Valér keď videl ako hrám, dal ma radšej do útoku (v obrane slabota). Napriek tomu sme s Valérom vyhrali a vospolok sme dostali geniálny nápad - zahájiť *nočné kúpanie*. Neutopili sme sa ;)

Deň 3 (22.07.2007)

Deň oddychu

Ráno vstávam o 7:30 a idem sa kúpať. Moje prvé ranné kúpanie v Balatone. Všetko super špica, len to nepomohlo na hlavu boliacu od piva ;(tak mi treba. Keď som vychádzal z vody, podrobnejšie som si pozrel sieťku, ktorú tam mal mladý chalanisko, rybár. Bol v nej had, vodný had. Všetky ryby boli pohryzené. Vyzeralo to tak, že do tej sieťky za nimi vošiel. Mala totiž dieru. Išiel som to povedať Valérovi a ostatným. Neverili a uverili. Do vody sa už nešlo. Na raňajky si dávame hnusný hotdog, osobne som ho ani nedojedol. Valér odchádza po raňajkách bicyklovať a Broňa s Duškom ostávajú v bufete na pivku. Ja odchádzam radšej spať (počas môjho spánku sa dohodlo, že ostávame kempovať tu a na cyklotúry budeme chodiť naľahko). Broni praskla plavková podprsenka a to je priestor pre Duška MacGodľu, ktorý sa ochotne ponúkol daný problém vyriešiť. Issue opravil dentálnou niťou ;) Broňa behá po kempingu v spodnom prádle, pretože zubná niť vydržala, no sponka nie ;) Zatiaľ nám „Cica Mica“ (neskôr zisťujeme, že je to prezývka Czámborovej priateľky – tak ju rozšafne oslovoval) oznámila top správu dňa – doviezli vodné melóny. To už som vstal, Valér je stále na bicykli preč. Dorážame vodný melón a s pupkami „na Satinského“ sa odchádzame kúpať a opaľovať. Medik výpravy MUDr. Godľa rozdáva B-komplex a Betakarotén a tak počas procesu získavania bronzú zaspávame na slnku.

Chystáme sa na obed a práve sa vracia Valér. Odchádzame do Balatonkenese nájsť nejakú reštauráciu, v ktorej by sme si mohli aspoň raz za deň dať teplé jedlo. Zisťujeme, že v stave keď je Duško hladný, je nevyhnutne nutné objaviť akýkoľvek zdroj teplej stravy. Na prvý krát sa nám to práve nedarí, že Duško pi... z plného hrdla takmer v strede rekreačnej oblasti vykrikujúc heslá prirovnávajúce aktuálne služby k službám z vrcholu éry socialistickej

stravnej starostlivosti slovami ako „do pi.. aj s ... však je vrchol sezóny“. Našťastie nachádzame zdroj teplej stravy a tak je škandál zažehnaný. Valér si objednáva „pičnú polievku“, špecialita, ktorú si naozaj „vychutnal“. Peach soup – to je polievka pre Valéra ako stvorená. Počas obeda hrajú disco verziu Jeana M. Jarreho, z čoho naozaj s Duškom gúľame očami ;(Spomenieme si na nášho kamaráta Jána Ďurána a túto spomienku si uctíme zasadením špáratiek do úst ala Yohn ;) Valér nakupuje nafukovačku (a to ju pred cca 15 min ešte vlastne ani nechcel) – a to k tomu tak nefér, že necháva slečnu A mu všetko poukazovať, pričom samotný nákup realizuje konkurencie – slečny B, cca 1m vedľa. Ja si kupujem pirátsku šatku, ktorej účelom je zabrániť úpalu.

Po návrate pokračujeme v kúpaní, pričom sa Valér snaží čerstvo kúpenú čínsku nafukovačku nafúknuť čínskou žabkou. Zhodujeme sa v názore, že Číňania vedia, ako majú veci vyzerat' ale nie ako majú fungovať. Po 10tich minútach to Valér vzdáva spoliehajúc sa na výkon svojich pľúc. Je raritou sledovať, ako snehovo bledý chlapec bledne ešte viac, pričom mu očervenávajú kraje uší a časť čela s pridruženým zažilkovaním očí. Počas kúpania Valér skoro dostáva svoj nový projektový nick - Borat. Tak totiž vyzerá počas vajčenia sa na jeho novej, hnusne kúpenej nafukovačke.

Po kúpaní odchádzame do bufetu (kam inam) pozerat' TV v Maďarčine. Je to vskutku zážitok, no film napriek jazykovej bariére úspešne pozeráme takmer do konca. Osobne som zaspal priamo v stoličke cca 20 min pred koncom (odhad, film sa totiž nie a nie skončiť). Popri TV programe popíjame pívko (tentoraz nealkoholické). Demokraticky určujem, že túto noc Valér spí vonka. Sme zvedavý, pokiaľ ho zožerú komáre ;) Pred spaním plánujeme presnú trasu zajtrajšej cyklotúry, ktorú volajú Mini Balaton ring. A stratil sa „taký ten sivý sprchovací šampón Adidas“.

Deň 4 (23.07.2007)

Mini Balaton ring : Balatonkenese - Balatonliga – Siofog - Zamárdi – Tihány - Balatonfüred – Balatonalmádi - Balatonfüzfő - Balatonkenese

distance 88.60 km, maximum speed 43.45 km/hod, time 05:09:29, average speed 16.19 km/hod

Ráno o 6:45 sa snažím zobudiť celú partiu, no zbytočne. Dohodli sme sa totiž na 7:00 a teda sa nedajú ani boha zobudiť skôr. Je pekné sledovať, ako sa 3ja dospelý tvária, že tvrdo spia ;) Idem vykonať rannú maintainance, ako vždy už 20 rokov. Keď sa vraciam, stretávam Duška, ktorý sa po kempe moce ako Zombie. Vstáva opuchnutá Broňa, znamená to, že bude pršať. Raňajkujeme hamburgery Mr.Čámбора

Burgera - Extra a Dupla hamburger. Balíme nevyhnutné minimum (pre istotu si pribalujeme aj spacák) a o 10:13 vyrážame (plánovaný odchod 09:00, klasika).

Chceli sme si cestu skrátiť a tak pomocou PDA volím trasu. Čo však v mapách samozrejme nebolo uvedené, na ceste vyrástla brána ;) Pravda, domorodci sa nás snažili vehementne upozorniť, no nepochopili sme sa. Predpokladali sme, že nás posielajú späť na cyklotrasu. Ukázalo sa, že mávanie rúk znamenalo bránu. Tak sa kúsok vraciame späť. Nedarí sa nám teda vyhnúť jednému dosť strmému kopcu, o ktorom nám Valér hovoril a na ktorom sa neskôr odohrali vrchárske preteky medzi Duškom a Valérom. Duško vyhráva spôsobom, akoby Valér mal detský bicyklík. Hore mám s Valérom „mapový konflikt“, pri ktorom ide o to, že Valér ako vždy upaľuje vopred a ja za ním revem „Musíím pozrieet' mapúúúú“ načo Valér odpovedá „Tad'ial'tóooooo“. Pritom šlo o to, že sme sa včera dohodli, že musím kúpiť mapu (čiže „pozrieť“) a Valér samozrejme opäť „počúval“ ;)

Cesta po magistrálne je na trase Balatonkenese – Balatonkarattya – Balatonliga nádhorne panoramatická, nakoľko cyklotrasa v Balatonkenese stúpa (kopec vrchárskych pretekov)

vd'aka pieskovcovej vyvýšenine, v týchto miestach lemujúcej pobrežie Balatónu. Pred mestečkom Balatonvilágos cyklotrasa opäť klesá na úroveň pobrežia. V Balatonvilágos sa s Broňou pokúšame spomenúť si na PIN k našim kreditným kartám, neúspešne. Navyše, ako zisťujem v obchode, bankomat je prázdny. V meste Siofóg kupujem mapu celého Maďarska a konečne meníme v zmenárni ďalšie peniaze.

43.03km 13:31 hod prichádzame do mesta Zamárdi, kde sa rozhodujeme dať si konečne niečo na obed. Zisťujem, že Maďari naozaj nevedia variť Halászle. Čašník mi umožňuje dobiť PDA. Cestou z obeda potrebujeme zistiť, koľko stojí kompa a tak vchádzam do informačnej kancelárie po informácie. Prekvapuje ma staršia asi 60 ročná pani, hovoriaca anglicky, schopná poskytnúť akékoľvek informácie. Dostávam ceny a odchody kompy, odchody a ceny vlakov z Balatonkenese do Komárna a želanie pekného prežitia pobytu v Maďarsku.

Prichádzame ku kompe a pri otázke, koľko to celé stojí, dostávame odpoveď „andere kasse“. Tak sa teda vyberáme k „andere kasse“. Ideme, ideme, ideme až sa ocitáme na kompe, ktorú za nami hneď zatvárajú. Kompa vyráža do 3 minút. Trošku nervózne cítiac problém oznamujem po anlicko-nemecky chlapíkovi, že nemáme lístky a že si ich potrebujeme kúpiť. No ten našťastie len pokrčí plecom, a odchádza. Tak máme prevoz kompov zdarma. Počas plavby sa dosť mení počasie, silne sa zatiahlo a začína to vyzerat' na dosť silnú búrku. Na kompe zisťujem, že som dostal defekt na prednom kolese. Počas plavby sa v nás prebudili city a s Valérom parodujeme film Titanic, pričom Valér nechce byť Kate Winslet, ale DiCaprio.

Po cca 15tich minútach opúšťame kompu a vyzerá to, že okrem defektu budeme riešiť aj hľadanie prístrešku pred dažďom. Nachádzame krčmu, pričom majiteľ neprejavuje moc nadšenia. Tak si objednáваме pivo, nech je ovca celá a vlk sýty. Za chvíľu bol defekt opravený (vd'aka Valérovi a Duškovi). Napriek tomu, že to vyzeralo na rýchlu búrku, ešte stále nezačalo pršať. Rozhodneme sa teda za silného vetra pokračovať a čo najrýchlejšie sa dostať mesta Balatonfüred, aby sa bolo kam schovať, ak začne naozaj pršať. V silnom nárazovom vetre (miestami máme problém ísť čo i len 10 km/hod) prichádzame východným pobrežím (cesta defacto 2m od brehu lemuje polostrov) k mestu Tihány. Po fotografovaní pokračujeme v rýchlom tempe (average speed 22km/hod) ďalej, pričom sem tam na nás padne kvapka. Doslova utekáme pred búrkou. Polostrov opúšťame ani nie za 33 minút. Na pár minút sa zastavujeme. Problém s malou potrebou je ten, že stojíme takmer na zastávke autobusu, pričom pri výkone si hľadím s osádkou do očí ;) Ešteže ma nepoznajú. Bez ďalších zastávok rýchlym tempom pokračujeme ďalej až do mesta Balatonalmádi, kde sa dopúšťame „dvojitej chyby“. A) odbáčame na zlú cyklotrasu B) po odbočení sme aj tak nešli správne, čo našťastie veľmi rýchlo zisťujeme. Našťastie smer, ktorým sme sa vybrali je smer správnej trasy a tak po 5tich minútach pokračujeme až do mesta Balatonfüzfő. Nakupujeme večeru a za 20 minút prichádzame (okolo Romantic camping) do nášho kempu v Balatonkenese. Pri večeri nachádzame malý gumený krúžok z náhradnej pneumatiky. Definujeme ju ako tzv. „dráždiacu gumičku“, čo Valér nechápe ani po spresnení definície na „žalud'ová gumička“. Tak sme to nechali tak ;) Večer nás dobehla búrka a tak na večeru utekáme k Duškovi do stanu. Počas večere v uzavretom stane Valér náhle dostáva nutkanie vykonať odplynutie tráviacej sústavy. Nepodceňuje nutkanie a tak v priebehu sekundy je sústava opäť priechodná. Na našu otázku, či sa len predsa len nedalo počkať, prípadne ho vykonať mimo stanu dostávame klasickú Valérovskú odpoveď „A čo som mal robiť, no?“. Sľubujem pomstu, ktorú dodržím večer v stane ;) V noci poriadne leje. „Taký ten sivý sprchovací šampón Adidas“ sa stále nenašiel.

Deň 5 (24.07.2007)

Deň oddychu

distance 27.30 km, maximum speed 31.6 km/hod, time 02:02:29, average speed 13.3 km/hod

Ráno sa pokúšam Valéra zobudiť pozdravom „vstávaj nagyom lófas“. Veľmi rýchlo si uvedomujem, že som v Maďarsku. Klasicky volíme hamburger raňajky. Valér vstáva no je úplne mimo – absencia čokolády. Urgentná. Czaba Czambor sa opäť chytá šance na obchod a ponúka Valérovi cca 5x roztopenú bielu čokoládu za 100 forintov. Chyba, biela nemôže byť čokoláda. Kupujem ja. Nebolo mi po nej zle, ale vyzerala naozaj všelijako. Czaba Czambor si nejako pomýlil platby a tvrdí mi, že som nezaplatil hamburger a pivo. Ako mu mám vysvetliť, že sa mýli? Keď pozná 4 slovenské slová, 3 nemecké a 4 anglické? Vopred to vzdávam, kašlem na neho, zaplatím. S Valérom berieme bicykle a ideme do mesta kúpiť čokoládu a náhradné duše na môj bicykel. V meste stretávame švajčiarsky pár na cestných bicykloch s plno karbónovou kostrou (asi [BMC](#)), ktoré ani netušíme, koľko by (čo i len zhruba) mohli u nás stáť.

Po návrate sme sa šli regenerovať na slnko k vode, pričom Duško McGodľ'a na 3x prevára kávu na svojom záhradnom grile (blog píšem o 23:42 a stále sa mi z tej kávy nechce spať). Po obede Duško zisťuje, že je Duško bez duše. Tiež defekt. Podobného typu ako môj. No z plášťa trčali 3 trne. Odchádzame na obed do našej reštaurácie, pričom Valér si už nedáva svoju obľúbenú maďarskú „pičnú“ (ovú) polievku. Pizza to istila. Počas obeda sa Duško s Valérom dohadujú na tom, akým spôsobom sa skloňuje slovo „píč“ (od slova Peach, samozrejme). Vznikajú rôzne návrhy „píičná“, „píičiacka“, „píičová“, „piičiaková“, „píičovská“ a pod. Po obede ideme kúpiť dušu tento raz na Duškov bicykel a potom sme sa vybrali hľadať bankomat. Po klasickej maďarskej navigácii (4 ľudia – 4 navigácie, každá iná.) Nakoniec bankomat nachádzame a Valér skúša, či mu nezadrží kartu. Nezadrží ☺. Cestou späť zisťujeme odchody vlakov.

Po opätovnom návrate do kempu ideme s Valérom po melón, ktorý neskôr buržoáznym spôsobom zjeme pred očami opaľujúcich sa hostí kempu. Umytie rúk v Balatone nikto nekomentuje. Nevieť ani ako, ale vystala potreba nájsť internet-café. Klasickou maďarskou navigáciou sa dozvedáme, kde by sa internet mohol nachádzať. Dozvedáme sa, že v pekárni. Duško ju zacítil cca 600 od nej. Pridáva tak, že keby sme sa s Broňou nepoponáhľali, asi ho už nenájdeme. Pekáreň je naozaj pekná, s vonkajším posedením a internetom, pričom má širokú ponuku. Vtedy dochádza Valérovi fakt, že ak nebudeme do 22:00 v kempe, nestihneme otvorenú bránu. Bolo 21:47. Nedochádza nám, že už teraz máme problém. Keďže Valér má jediný lampu na bicykli (ostatné sú v bezpečí stanov, asi aby sa nevypálili). Usudzujem, že Valérov film života je „Rýchlo a zbesilo“. Pomaly sa mi strácajú a ostávam v úplnej tme. Ponáhľam sa za bielym flákom. Miestami idem v úplnej tme. K bráne prichádzame o 21:57. Neskoro, zamknuté. Brána má 2m na výšku. Valér chytá záchvat a v tme sa dožaduje zľavy na ubytovanie. So slovami „bicykel som cez bránu ešte neniesol“ Valér preskakuje plot, pričom si poraní ruku – „to je nič, len škrabanec“. Rozmýšľam, z ktorého filmu je táto, veta. Napadá ma ich hádam 10. Duško prehadzuje všetky bicykle a nestáva nám nič iné, len bránu preniesť. Pridávam sa k spoločnej žiadosti o zľavu. Ako Valér správne usudzuje, z kempu sa dá po 22tej odísť. Dvoma spôsobmi. Vodou alebo bránou. Deň zakončujeme klasickým pivným posedením. Po vášnivých diskusiách o ďalšom pláne sme sa dohodli, že Broňa s Duškom ostávajú v kempe, citujem „pôjdeme do nejakých kúpeľov“ a ja s Valérom pôjdeme na bicykloch domov cez Székesfehérvár. Toto slovo sa Duško márne pokúša povedať minimálne tak 12x. 2 úspešné pokusy sa mu nedajú odoprieť. Dušan a Broňa prídu v piatok za nami do Komárna vlakom. A „Taký ten sivý sprchovací šampón Adidas“ sa stále nenašiel.

Deň 6 (25.07.2007)

Balatonkenese - Szekesfehervar - Zámoly - Csákberény – Mór – Pusztaván – Dad – Szák - Komárom

distance : 155.57 km, time : 08:21:19, maximum speed : 44.9 km/hod, average speed : 18.6 km/hod

Vstávam o 06:20 s predstavou, že si ráno zaplávam. No keď vidím tie zdesené pohľady asi 12tich ranných rybárov, vzdávam sa práva zaplávať si. Po klasických hamburger based raňajkách plánujem trasu, kadiaľ s Valérom pôjdeme. Určujem trasu Balatonfőkajár – Füle – Polgárdi – Szabadbattyán – Szekesfehervár – Söréd – Bakonysárkány – Komárom. Balíme všetky veci, kontrolujeme bicykle a o 10:22 vyrážame. Už ani nepíšem, aký bol plán. No pravdou je, že Valér bol opäť prvý. A to mi pomáhal baliť stan.

40.00 km – 12:40 hod vchádzame do Szekesfeherváru. Tempo máme ohromné, za 2 hodiny sme prešli 40km.

45.56 km – 13:13 hod centrum mesta, obedujeme v pizzerii Isobella a dávame si dezert od Algidy. Odchádzame o 14:30 pričom Valér si na cestu dáva banánový zmrzlinový pohár a ja ďalšie pivo.

69.91 km – 16:40 hod Csákberény. Sem sa dostávame úplnou náhodou, sme na obchádzke. Problém bola cesta prvej triedy 81 medzi Szekesfehervárom a Komáromom. Je na ňu zákaz vstupu motocyklom, bicyklom a traktorom. Obchádzame túto cestu cez dedinu Zámoly, pričom do Csákberény prichádzame dolomitickým krasovým Národným parkom – pohorím Vértes. Sľubujeme si, že nech sa deje čokoľvek, dnes do Komárna prídeme, hoc budeme bicykle tlačiť a u svokrovcov si dáme chladené pivko. Nech sa proste deje čokoľvek. Od Szekesfeherváru cesta stúpala, tiahlymi prevýšeniami o ani nie 10m na 3 kilometroch. V Csákberény odдыхujeme na miestnej MHD zastávke. Valér už spí, mňa to hodne silno chytá tiež, doslova mi padá pero. Nikdy som nevedel, aký ukludňujúci je zvuk lístia vo vetre.

Z Csákberény pokračujeme (po 36tich minútach spánku oddýchnutý na možné maximum) do dediny Söréd. Problém s cestou 81 pokračuje, pretože zo Sörédu sa dá pripojiť jedine na túto cestu. Neostáva nám nič iné, ako nájsť cestu poľnú. Pomocou PDA zisťujeme, že zo Sörédu pokračuje stará cesta rovnobežne s 81tkou, no má len cca 4 km. Po nemecky prednesenej rade v motoreste „Sandokan“ odbočujeme na poľnú cestu, vedúcu do viníc. Vinicami (mňam, dozreté zelené hrozno) pokračujeme až do mesta Mór (krátka prestávka v potravinách, kde nakupujeme vodu) a pokračujeme smerom na Pusztaván. V Pusztaváne odbáčame na cestu, „skratku“ do Dadu. Po 40tich minútach ťahania do mierneho stúpania a v 2/3 cesty sa v strede lesa dostávame k obrovskej zelenej bráne. Chytá ma záchvat počas ktorého reálne uvažujem nad rôznymi spôsobmi, ako zničiť danú bránu bicyklom. Ostáva nám tak 1,5 hodiny svetla a cca 35 km do Komárna. Neostáva iné racionálne riešenie ako vrátiť sa do Pusztavánu, kde pokračujeme ďalej smerom na Bokod. Pri jednej z prestávok skonzumujem Valérovi takmer celú čokoládu. Pri dedine Dad sa už takmer zatmieva, zapíname svetlá, blikačky a nasadzujem si reflexnú vestu. Dochádza mi batéria v PDA, čo však už nie je problém, nakoľko cestu poznáme. Do Szákszendu prichádzame v tme, no cesta konečne začína klesať a tak dedinou prechádzame rýchlosťou takmer 40 km/hod. Proklamovaný 11km dlhý úsek medzi dedinou Szákszend a prípojkou na štátnu cestu č.13 má nakoniec kilometrov 17. Je už takmer úplná tma. Po príchode na prípojkou cestu č.13 vidíme, že do Komáromu ostáva 11km. 7km od Komáromu zastavujeme na čerpacej stanici a dávame si teplú bagetu s minerálkou.

O 22:30 prichádzame na hraničný prechod v Komárne, kde nám vyjavený colník kladie otázku „kam ste sa vybrali“.

23:15 Komárno, Pokojná 7 Pripíjame si na to, že sme to zvládli. Valérovi som omylom dal nealkoholické pivo ;) Pozeráme film „Demolition Man“ so Silvesterom Stallonem. No comment. „Taký ten sivý sprchovací šampón Adidas“ sa proste nenašiel.